

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1de April 1876.

N°. 51.

Udgivet 24de December.

1898.

Høieste Resolution

13 Decbr.

af 13de December.

I Henhold til Bestemmelserne i Littr. C, Post 4, Post 10 og Post 15 i Koncessionen paa Hølandsbanen fastsættes, at de ved Urskogbanen gjældende Sikkerhedsbestemmelser, Taxter og Driftsreglement med de i Arbejdsdepartementets underdanigste Foredrag omhandlede Modifikationer gjøres gjældende ved Hølandsbanen.

(Sikkerhedsbestemmelserne er for de Rejsfarendes Vedkommende og Driftsreglementet i sin Helhed fuldstændig overensstemmende med de tilsvarende Bestemmelser for Urskogbanen, der er indtagne i Lovtidendens 1ste Afdeling for 1896 No. 51, Side 577—585).

Lov

19 Decbr.

om Bergens Byret.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 3die December dette Aar, saalydende:

§ 1. Fra 1ste Januar 1900 oprettes for Bergen en Byret, der skal bestaa af en Formand og mindst to andre Medlemmer.

§ 2. Byretten træder istedetfor Byens nuværende Underret; dog skal, indtil Kongen anderledes bestemmer, de Dommerforretninger, som ifølge Lovgivningen tilligger Meddoms- eller Førhørsretten, fremdeles henhøre under Kriminaldommerembedet.

19 Decbr.
No 1

Byretten skal derhos træde i Overrettens Sted som Overdomstol for Bergens By med Hensyn til alle Handlinger og Forretninger, som ikke indantes umiddelbart til Højesteret. De fornødne Overgangsbestemmelser med Hensyn til Paaanke af saadanne Handlinger og Forretninger, der er foretagne eller afsluttede inden Udgangen af Aaret 1899, gives af Kongen.

§ 3. De i den gjældende Lovgivning for Kristiania Byree indeholdte Forskrifter om Retsmøders Afholdelse, om de forskjellige Sagers Paaastævning, Behandling og Paaadømmelse, om Formandens Pligter, om Paaanke til eller fra nævnte Domstol, om Eksekutionsfristen og om Udgifterne ved Anstæffelse af Rettens Protokoller samt Sportelbestemmelserne for Byretten som Overdomstol finder tilsvarende Anvendelse ved Bergens Byret.

§ 4. Ved Byretten ansættes en Retskriver, der har at udføre de ved Retten og Kriminaldommerembedet foresaldende Skriverforretninger med Undtagelse af, hvad der vedkommer Pante- og Thinglysningssvæsenet, hvilket fremdeles skal henhøre under Bykriverembedet.

§ 5. Det til enhver Tid fornødne Lokale for Byretten, derunder ogsaa Kontorlokale for Rettens Formand, bliver at tilveiebringe af Bergens Kommune.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 19de December 1898.

Dscar.

(L. S.)

D. Blehr.

Lehmann.

19 Decbr.
No. 2.

Lov

om Jordmødre.

Vi Dscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu samlede ordentlige Storthings Beslutning af 16de December d. A., saalydende:

§ 1. Ret til at drive Ræring som Jordmødre har kun de Kvinder, som har modtaget Lærebrev ved en offentlig Jordmoderskole her i Riget eller er meddelt Bevilling af Kongen.

Andre end Læger eller Jordmødre maa kun paatage sig at yde Fødselshjælp ved almindelige og naturlige Fødsler og skal, hvor Fødselen ikke er af saadan Art, bestemt tilraade, at Læge eller Jordmoder tilkaldes, saafremt dette ikke paa Grund af Afstand eller af andre Grunde er umuligt. 19 Decbr. No. 2.

§ 2. Tilsynet med Jordmødrene føres af vedkommende Sundhedskommissionens Ordfører. Er denne ikke tillige Embedslæge, har han i Tilfælde af Mislighed at gjøre Indberetning til denne.

§ 3. Enhver, der driver Næring som Jordmoder, skal underrette vedkommende Embedslæge og Sundhedskommissionens Ordfører om sit Bosted og har for disse at fremvise sit Lærebrev.

§ 4. En praktiserende Jordmoder har uden Ophold at begive sig til de Kvinder i Varnsnød, til hvilke hun bliver kaldt, medmindre hun ved Fødselshjælp hos en anden eller ved Sygdom er hindret.

§ 5. En Jordmoder er forpligtet til at iagttage Taushed om, hvad der under Udøvelse af hendes Kald maatte blive hende betroet, medmindre Nabenbarelsespligt følger af den almindelige Lovgivning.

§ 6. Enhver Jordmoder har saavel med Hensyn til de Midler, som hun ved Fødselshjælp kan anvende, som forøvrigt i sin Virksomhed at rette sig efter de Bestemmelser, som gives af Rongen eller den, han bemyndiger.

§ 7. Ethvert Amts Landdistrikt skal være inddelt i Jordmoderdistrikter. Distrikternes Oprettelse, Deling eller Omregulering foretages af vedkommende Regjeringsdepartement efter Forslag af Amtmanden, og efterat vedkommende Embedslæges og Herredsstyres Erklæring er indhentet. Hvert saadant Distrikt skal have en offentlig ansat Jordmoder, forsaavidt ikke en anden, af Departementet godkjendt Ordning er truffet.

§ 8. En Distriktsjordmoders aarlige Løn skal være mindst Kr. 200. Hertil kommer efter 5 Aars Tjeneste et Tillæg af Kr. 50 og efter 10 Aars Tjeneste et yderligere Tillæg af Kr. 50.

Denne Løn udredes med $\frac{2}{5}$ af Statskassen, $\frac{2}{5}$ af Amtskassen og $\frac{1}{5}$ af vedkommende Herredskasse eller Herredskasser. Saafremt Jordmoderen er tillagt Naturalydelser, kan Distriktets Andel af Lønnen af Amtsthinget tillades nedsat med en Sum, der ikke overstiger Naturalydernes Værdi.

§ 9. Saafremt der i Kjøbstæder og Ladestæder med særskilt Kommunesyre ikke paa anden Maade er truffet en af vedkommende Regjeringsdepartement godkjendt Ordning med Hensyn til fornøden Fødselshjælp, skal i samme ansættes offentlige Jordmødre med fast aarlig Løn af Kommunekassen.

Med Hensyn til Lønnens Størrelse og Lønstilfud af Statskassen kommer i saa Fald til Anvendelse de samme Regler som fastsat for Lønning af offentlige Jordmødre i Landdistrikterne.

19 Decbr.
No. 2.

Hvor et Jordmoderdistrikt indbefatter Dele af flere Herreder eller baade Land og By, bliver Lønnen af hver at udrede med en forholdsmæssig Del. Tvist om Fordelingen afgjøres af vedkommende Regjeringsdepartement.

§ 10. Besættelsen af offentlig Jordmoderbestilling sker i Landdistrikterne af Amtmanden, efterat vedkommende Herredsstyre og Embedslæge har havt Anledning til at udtale sig.

I Kjøbstæder og Lædesteder med særskilt Kommunesyre sker Besættelsen af Magistrat og Formandskab, efterat Embedslægens Udtalelse er indhentet.

§ 11. Enhver offentlig ansat Jordmoder er pligtig til at gjøre Indskud i en Pensionskasse efter Kongens nærmere Bestemmelse.

§ 12. Naar en offentlig ansat Jordmoder har naaet en Alder af 65 Aar, er hun forpligtet til at fratræde sin Bestilling.

Hun kan forøvrigt ogsaa før opnaaet 65 Aars Alder af Amtmanden med Departementets Samtykke afstediges, efterat Erklæring er indhentet fra vedkommende Embedslæge og Kommunesyre, og efterat vedkommende Jordmoder selv har havt Anledning til at udtale sig.

§ 13. Enhver offentlig ansat Jordmoder har at tage Bolig paa det Sted, som maatte blive hende anvist. Hun maa ikke uden Tilladelse af Ordføreren i vedkommende Sundhedskommission forlade sit Distrikt, medmindre hun maatte blive kaldt til en Fødsel i et Nabo-distrikt under Forsald eller Ledighed i Jordmoderbestillingen. I saa Fald er hun forpligtet til at begive sig derhen, forsaavidt hun ikke maatte være hindret ved Fødselshjælp i sit eget Distrikt.

Hun er forpligtet til at finde sig i Udvidelser eller Indskrænkninger af sit Distrikt.

§ 14. Enhver offentlig ansat Jordmoder er forpligtet til efter Rekvizition fra Fattigvæsenet uden Betaling, men mod lovbestemt Skyds- og Kostgodtgjørelse at yde fattige Fødsel den fornødne Fødselshjælp og den dermed i umiddelbar Forbindelse staaende Hjælp til Barselsvinde og Barn. Skyds- og Kostgodtgjørelsen udredes af Statskassen, Kostgodtgjørelsen af vedkommende Fattigkasse.

Før Fødselshjælp, ydet andre, tilkommer der hende foruden fri Befordring og Kost en passende Betaling.

§ 15. Saafernt en Jordmoder ifølge Bestemmelser, som maatte blive truffet af vedkommende Sundhedskommission paa Grund af Barselsfeber eller anden Sygdom, som ved hende kan befrygtes at overføres, i nogen Tid bliver paalagt at afholde sig fra sin Virksomhed, har hun i den Anledning ikke Krav paa Erstatning af det Offentlige.

Saafernt det maatte paalægges Jordmoderen at føre Dagbog over sin Virksomhed eller at afgive Fødselsanmeldelser og sig-

nende, bliver de dermed forbundne Udgifter at udrede af vedkom- 19 Decbr.
mende Amts- og Bykommune. No. 2.

§ 16. Overtrædelser af de i nærværende Lov indeholdte eller med Hjemmel af samme givne Bestemmelser paatales som Politifager og straffes med Bøder, forsaavidt ikke strengere Straf for Tilfældet maatte komme til Anvendelse.

§ 17. Nærværende Lov træder i Kraft 1ste Januar 1900, fra hvilken Tid ophæves Reglement for Jordmodervæsenet af 21de November 1810, forsaavidt det endnu er gjældende, og Lov om Forandring i samme af 24de Mai 1839.

De i §§ 8 og 9 indeholdte Bestemmelser kommer til Anvendelse ikke blot paa de Jordmødre, der ansættes efter denne Lovs Krafttræden, men ogsaa paa tidligere ansatte Jordmødre, som inden en af vedkommende Regjeringsdepartement fastsat Frist vedtager at underkaste sig Reglerne i §§ 11, 12 og 13, sidste Led. Ogsaa for disse sidste Vedkommende regnes da Terminerne for Alderstillæggene fra deres Ansættelse.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Nigets Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 19de December 1898.

D e s c a r.

(L. S.)

D. Blehr.

Lehmann.

Lov

om Tilvirkning af Ethylæther.

Vi D e s c a r, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 9de December d. A., saalydende:

§ 1. Tilvirkning af Ethylæther bør, saafremt derved anvendes andre Tilvirkningsmemmer end Brændevin, hvorfor Afgift eller fuld Told er erlagt, kun foregaa i Anlæg, der staar under offentlig Kontrol, saaledes som nedenfor nærmere bestemmes, og mod Erklæggelse af den til enhver Tid paabudne Afgift.

19 Decbr.
No. 3.

19 Decbr.
No. 3.

§ 2. Den, der vil foretage saadan Tilvirkning som i foregaaende Paragraf omhandlet, maa inden en Maaned, før Tilvirkningen agtes paabegyndt eller efter stedfunden Afbrydelse gjenoptaget, gjøre Anmeldelse herom til vedkommende Departement.

Under Anlæggets Drift skal alt til Tilvirkningen bestemt Brændevin opbevares under Kontrolvæsenets Laas, ligesom Ethylætherens Tilvirkning, Rensning og Opbevaring skal foregaa under dets Laas eller stadige Tilsyn. De nærmere Regler, der iøvrigt maatte paatræves angaaende Udøvelsen af den fornødne Kontrol, gives af vedkommende Regjeringsdepartement, der ogsaa kan bestemme, hvorledes Anlægget til Kontrolens Betryggelse skal være indrettet, samt til hvilke Tider af Døgnet Tilvirkningen kan foregaa.

§ 3. Kontrolvæsenets og Politiets Tjenestemænd skal være berettiget til paa enhver Tid, Dag eller Nat, at have uhindret Adgang til ethvert Anlæg, hvori Ethertilvirkning ved Hjælp af hvilket som helst Naamne kan finde Sted, hvorhos Cieren eller Brugeren af et saadant Anlæg er forpligtet til at forevise alle dets Indretninger og Redskaber samt til at yde den fornødne Bistand til Undersøgelsesens Fremme.

§ 4. Til Brug for Kontrolpersonalet er enhver Bruger af saadant Anlæg, som i § 1 omhandles, forpligtet til i eller ved dette at skaffe et eget med Seng og fornødent Bohave forsynet Værelse og at besørge dets Renholdelse, Opvarmning og Beskyning.

§ 5. Afgiften bliver at bestemme ved Veining af den færdigt tilvirkede Ethylæther; dog skal der af ethvert Anlæg af den i § 1 omhandlede Art for hvert Kalenderaar, hvori det overhovedet har været i Drift, svares i det mindste en Afgift beregnet efter en Tilvirkning stor 3000 Kg. Ethylæther. For den til enhver Tid skuldige Afgift, dog i hvert Fald for den ovennævnte mindste Afgift, skal der stilles saadan Sikkerhed, som af vedkommende Departement godkjendes.

I alt under det Offentliges Laas eller Segl beroende Ethylæther eller Brændevin samt i de Kar, hvori samme henligger, har Staten Panteret. Erlægges ikke Afgiften til bestemt Tid, kan Udlivering af Ether til Cierens Raadighed nægtes, indtil Betaling sker. De nærmere Bestemmelser angaaende Ethylætherens Veining ved Bestemmelse af Afgiften samt dennes Forsaldstid og Inddrivelse gives af vedkommende Regjeringsdepartement.

§ 6. Ethylæther kan med Jagttagelse af de nærmere Forskrifter, som vedkommende Departement bestemmer, fra de i § 1 omhandlede Anlæg udføres til Udlandet med den Virkning, at den beregnede Afgift deraf forbliver uopkrævet.

§ 7. Med Hensyn til den Straf eller Erstatning, der paadrages ved Tilvirkning i Strid med Bestemmelserne i denne Lov eller de i Henshold til denne givne Kontrolregler, ved Besvigelse a

Afgift, ved at skænke eller tilbyde Gaver til Kontrolbetjeningen 19 Decbr.
eller ved andre Forseelser finder de til enhver Tid gjældende Be- Nr. 3.
stemmelser om Forseelser mod Lovgivningen om Brændevins Til-
virkning tilsvarende Anvendelse.

§ 8. Denne Lov træder i Kraft fra 1ste Januar 1899.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage
og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets
Segl.

Givet paa Stockholms Slot den 19de December 1898.

Dscar.

(L. S.)

D. Blehr.

Lehmann.

Kongelig Kundgjørelse

19 Decbr.

angaaende Afgift af Tilvirkning af Ethylæther, som fra
1ste Januar 1899 skal erlægges til Statskassen.

Vi Dscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders.

Gjøre vitterligt: Saa som Stortinget den 12te Decem-
ber 1898 har fattet følgende Beslutning:

Fra 1ste Januar 1899 skal til Statskassen erlægges en Af-
gift af Kr. 3,50 pr. Kg. Ethylæther, som tilvirktes.

Saa ville Vi herved naadigst befale denne Stortingets Be-
slutning bragt i Udøvelse.

Givet paa Stockholms Slot den 19de December 1898.

Under Vor Haand og Rigets Segl.

Dscar.

(L. S.)

D. Blehr.

Lehmann.

19 Decbr.

Kongelig Kundgjørelse

angaaende Indkomstskat til Statskassen i Tidsrummet
fra 1ste April 1899 til 31te Marts 1900.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige,
de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt: Saasom Storthinget under 1ste December 1898 har fattet saadan Beslutning angaaende Indkomstskat til Statskassen i Tidsrummet fra 1ste April 1899 til 31te Marts 1900:

A.

Den af Storthinget under 31te Mai 1898 fattede Beslutning angaaende Indkomstskat til Statskassen i Budgetterminen fra 1ste Juli 1898 til 30te Juni 1899 fornyes.

B.

For Budgetterminen 1ste Juli 1899 til 31te Marts 1900 bliver Indkomstskat til Statskassen at udligne efter følgende Regler:

§ 1. For Budgetterminen fra 1ste Juli 1899 til 31te Marts 1900 erlægges Skat til Staten efter følgende Regler:

A. Af Indtægt erlægges:

- a. to af Hundrede af, hvad Indtægtens skatbare Beløb, bestemt efter nedenstaaende Regler, udgjør indtil Kr. 4000,00;
- b. tre af Hundrede af, hvad Indtægtens skatbare Beløb udgjør over Kr. 4000,00 indtil Kr. 7000,00;
- c. fire af Hundrede af, hvad Indtægtens skatbare Beløb udgjør over Kr. 7000,00 indtil Kr. 10 000,00;
- d. fem af Hundrede af, hvad Indtægtens skatbare Beløb udgjør over Kr. 10 000,00.

B. Af Formue erlægges en Tredjedel af Tusend. Det ved Beregningen udfomne Tal afrundes med det nærmeste med 10 Tre delelige Beløb.

§ 2. Enhver, der er bosat eller har Eiendom eller Næringsdrift i Riget, er med de Undtagelser, som følger af nedenstaaende Regler, pligtig til at svare Skat til Staten af sin Formue og Indtægt. Ligeledes er den, som ikke har Bopæl i Riget, men som nyder Løn eller Pension af den norske Stat, skattepligtig af den Indtægt, han saaledes oppebærer.

§ 3. Med Hensyn til Stedet for Skatfrivningen gjaelder følgende Bestemmelser:

- a. I Regelen skatlægges enhver Skattepligtig i det Skattedistrikt, hvor han har fast Bopæl ved Udgangen af September Maaned i Skatteaaret.
- b. Unavngivne Interessentskaber og Indretninger, der driver nogen

Birkshomhed, som kaster Indtægt af sig, betragtes som skatte- 19 Decbr.
pligtige Personer og lignedes i Skat paa det Sted, hvor Bety-
relsen har sit Sæde. For uanvgivne Interessentskaber, der
driver Skibsrederi, kommer denne Bestemmelse, forsaavidt deres
Skibsrederi angaar, kun til Anvendelse paa den Del af In-
teressentskabskapitalen, som tilhører Stedets Indvaanere eller
Udlændinger.

c. Personer, som ikke har fast Bopæl her i Riget, eller uden-
landske Selskaber skatlægges i det Distrikt, hvor Eiendommen
er beliggende eller Birkshomheden foregaar, af sin Formue i og
Indtægt af samme. Har nogen, der af den norske Stat op-
vebærer Løn eller Pension, hvoraf han er skattepligtig, taget
Ophold i Udlandet, skat skrives han i Kristiania Skattedistrikt.

d. Opstaar der Tvist om, i hvilket Distrikt en Person skal skat-
skrives, afgjøres Sagen af vedkommende Regjeringsdepartement.

§ 4. Fritagelse for Skat gjælder i samme Udstrækning som
for Formues- og Indtægtskat til Kommunen bestemt ved Land-
skattelovens §§ 25 og 26, Byskattelovens §§ 17 og 18, dog saa-
ledes, at milde Stiftelsers Formue og Indtægt i sin Helhed er fri-
taget for Statskatten.

§ 5. Den mindste aarlige antagne Indtægt, der inddrages
under Beskatning, er Kr. 1000,00.

§ 6. Ved Ansættelse af Skat henføres de Skattepligtige efter
det Antal Personer, som de foruden sig selv og Egtfælle har at
forsørge, til 4 Klasser, saaledes at:

1ste Klasse omfatter dem, der ikke har nogen at forsørge;

2den Klasse dem, der har 1—3 Personer at forsørge;

3die Klasse dem, der har 4—6 Personer at forsørge;

4de Klasse dem, der har 7 eller flere Personer at forsørge.

De Personer, der i nævnte Henseende bliver at medregne, er
den Skattepligtiges Børn — egne eller antagne —, Forældre, Sø-
skende og andre Beslægtede og Besvogrede, forsaavidt de erkendes
at have billigt Krav paa Forsørgelse af den Skattepligtige og der-
hos af ham virkelig forsynes.

Uanvgivne Interessentskaber og deslige Indretninger henfø-
res til 1ste Klasse.

§ 7. I enhver af de i § 6 nævnte Klasser skal et vist Be-
løb af den Skattepligtiges Indtægt være skattefrit.

Den skatbare Del af Indtægten ansættes efter følgende Tabel:

19 Decbr.

Antagen Indtægt.	Skatbar Indtægt.			
	3 1ste Klasse.	3 2den Klasse.	3 3die Klasse.	3 4de Klasse.
Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
1 000,00	400,00	220,00	120,00	60,00
1 100,00	500,00	280,00	180,00	80,00
1 200,00	600,00	360,00	240,00	140,00
1 300,00	700,00	440,00	300,00	200,00
1 400,00	800,00	520,00	360,00	260,00
1 500,00	900,00	600,00	420,00	320,00
1 600,00	1 000,00	680,00	480,00	380,00
1 700,00	1 100,00	760,00	560,00	440,00
1 800,00	1 200,00	840,00	640,00	500,00
1 900,00	1 300,00	920,00	720,00	560,00
2 000,00	1 400,00	1 000,00	800,00	620,00
2 100,00	1 500,00	1 100,00	880,00	680,00
2 200,00	1 600,00	1 200,00	960,00	760,00
2 300,00	1 700,00	1 300,00	1 040,00	840,00
2 400,00	1 800,00	1 400,00	1 120,00	920,00
2 500,00	1 900,00	1 500,00	1 200,00	1 000,00
2 600,00	2 000,00	1 600,00	1 280,00	1 080,00
2 700,00	2 100,00	1 700,00	1 360,00	1 160,00
2 800,00	2 200,00	1 800,00	1 440,00	1 240,00
2 900,00	2 300,00	1 900,00	1 520,00	1 320,00
3 000,00	2 400,00	2 000,00	1 600,00	1 400,00
3 100,00	2 500,00	2 100,00	1 700,00	1 480,00
3 200,00	2 600,00	2 200,00	1 800,00	1 560,00
3 300,00	2 700,00	2 300,00	1 900,00	1 640,00
3 400,00	2 800,00	2 400,00	2 000,00	1 720,00
3 500,00	2 900,00	2 500,00	2 100,00	1 800,00
3 600,00	3 000,00	2 600,00	2 200,00	1 880,00
3 700,00	3 100,00	2 700,00	2 300,00	1 960,00
3 800,00	3 200,00	2 800,00	2 400,00	2 040,00
3 900,00	3 300,00	2 900,00	2 500,00	2 120,00
4 000,00	3 400,00	3 000,00	2 600,00	2 200,00

At enhver højere Indtægt er det skattefrie Beløb i 1ste Klasse Kr. 600,00, i 2den Klasse Kr. 1 000,00, i 3die Klasse Kr. 1 400,00 og i 4de Klasse Kr. 1 800,00.

Svarer en Skattepligtigs Indtægt ikke til et af de i Tabellen opførte Tal, bliver den at henføre til det nærmeste af disse. Indtægter over Kr. 4 000,00 afrundes til nærmeste med 100 helelige Tal.

Falder Indtægtssummen midt imellem to Tal, henføres den 19 Decbr. til det laveste.

§ 8. Personer, som ikke har fast Bopæl her i Riget, saavel som udenlandske Interesseselskaber gives intet skattefrit Afdrag.

§ 9. Af samtlige Formuer fra og med Kr. 1 000,00 beregnes Skat til Staten, forsaavidt ikke Skatyderens Indtægt ifølge Bestemmelsen i foranstaaende § 5 er for liden til, at han deraf skal svare Skat.

§ 10. Iøvrigt bliver Skatten at udligne efter Bestemmelserne i gjældende Lov om Skat paa Indtægt og Formue til Stat og Kommune.

Saa ville Vi herved naadigst befale denne Beslutning bragt i Udøvelse.

Givet paa Stockholms Slot den 19de December 1898.

Under Vor Haand og Rigets Segl.

Oscar.

(L. S.)

D. Blehr.

Lehmann.

Kongelig Resolution

19 Decbr.

af 19de December.

§ Henhold til Lov af 17de Juni 1869 om Udvidelse af Lov af 26de Mai 1866, indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Kristiania til at gjælde ogsaa for Rigets øvrige Kjøbstæder meddeles Stadsfæstelse paa en af Kongsberg Formænd og Repræsentanter under 30te September 1898 fattet Beslutning om Tillæg til 2det Kapitel i de ved Kongelig Resolution af 9de September 1895 stadfæstede Politivedtægter for bemeldte Kjøbstad, saalydende:

„Tillæg til 2det Kapitel.

§ 1. Til Ridning paa Velociped i Byens Gader maa kun benyttes Velocipeder, som paa saadan Maade, som af Politikammeret bestemmes, er forsynet med et paa Politikammeret registreret Nummer.

Nummer kan ikke meddeles nogen, forinden han er saavidt øvet, at han har fuldt Herredomme over sin Velociped.

Børn under 15 Aar kan ikke meddeles eget Nummer uden

19 Decbr. paa Forlangende af deres Forældre eller Foresatte, som vil overtage Ansvar for dem overensstemmende med nærværende Vedtægts § 19.

Lægger en Velocipedrytter gjentagende eller i særlig Grad Uforsigtighed for Dagen, kan Politiet fratage Vedkommende det ham meddelte Numer.

§ 2. Velocipedrytter skal, naar Kjørende, Ridende eller Gaaende passeres, og i Svinger, hvor Udsigten ikke er fri, samt paa Broer og nedad Bakke sagtne Farten og paa rimelig Afstand varsle sit Komme ved Ringning med Klokke, hvormed enhver Velociped skal være forsynet. Naar den Kjørende eller Ridende varsler, eller hans Hest viser Tegn til Skræk, skal Velocipedrytteren stige af.

I den bymæssig bebyggede Del af Staden maa der kun rides Promenaderidt, ikke Kapridt eller Parsforceridt.

Rytterne maa ikke ride ved Siden af hverandre.

I Skumring og Mørke skal Velocipedrytter føre tændt Lygte, der lyser fremover, samt jevnlig give Lydsignal.

Han pligter i enhver Henseende at iagttage behørig Forsigtighed og er forøvrigt underkastet de for Kjørende gjældende Bestemmelser. Paa Fortoug maa der ikke rides, ligesom Velocipeber ikke maa ledes paa disse.

Vedtægternes § 21 fra Ordene „Velocipedryttere skal, naar Kjørende o. s. v.“ og ud Paragrafen ophæves.”

19 Decbr.

Kongelig Resolution

af 19de December.

I Henhold til Lov af 17de Juni 1869 om Udvidelse af Lov af 26de Mai 1866, indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Kristiania, til at gjælde ogsaa for Rigets øvrige Kjøbstæder, meddeles Stadsfæstelse paa en af Kjøbstaden Sandefjords Formænd og Repræsentanter under 8de Juli og 10de November 1898 fattet Beslutning indeholdende Regler for Kjøring og Transport gennem bemeldte Kjøbstads Gader, saalydende:

„a) Ved Kjøring og Transport i Byens Gader og Veie maa paa Bogne, naar Vogn og Læs tilsammen veier 1200—3000 Kilogram, ikke bruges smalere Følger end 7,8 cm. og 3000—5000 Kilogram ikke smalere Følger end 9 cm. og i begge Tilfælde ikke lavere Hjul end 71 cm. Hjulringene skal være flade og uden fremstaaende Stifter eller lignende.

b) Kjøring eller Torsel af Læs af større Vægt end 5000 Kilogram foregaar efter speciel Aftale med Politiet.

- c) Ingen Del af Lasten paa Hjulredskab maa slæbe efter Vej 19 Decbr banen. Stubbeslæder maa ikke bruges paa Sommerføre.
- d) Kjørjel af Varer, der ikke skal aflæsses til de paa Hjertnæs beliggende Huse eller Tomter, maa i Vædetiden ikke foregaa over Hjertnæspromenaden; det samme gjaelder Kjørjel med tomme Værebogue fra Bryggen.
- e) Politiet kan for enkelt Gang og under særegne Forhold indrømme Undtagelse fra disse Regler.
- f) Reglerne om Hjulenæs Størrelse og Følgbredden træder i Kraft 1ste Januar 1899, de øvrige Bestemmelser ved Bekjendtgjørelsen af nærværende Regler.
- g) Overtrædelse af disse Bestemmelser straffes med Boder fra 2—800 Kroner, der tilfalder Bykassen."

Kongelig Kundgjørelse

19 Decbr

af 19de December.

J Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadsfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Nafsens Herred, Nordre Trondhjems Amt, under 25de Juli, 19de August og 29de Oktober 1898 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred, saalydende:

§ 1. Paa eller ved offentlig Vej (hvorunder i denne Vedtægt indbefattes enhver Vej eller Adkomst, der er aaben for almindelig Færdsel) maa ikke Dpøb eller Sammenstimlen af Folk finde Sted, hvorved den offentlige Orden forstyrres eller Færdselen hemmes. Heller ikke maa der foregaa Slagsmaal, Skrigen, hoiroftet Syngen eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig Udsærd, hvorved den offentlige Rolighed forstyrres eller Veisfærende og Omboende forulempes.

§ 2. Uden fyldestgjørende Grund maa ingen banke paa anden Mands Bolig, Port, Dør eller Bindu eller i eller udenfor anden Mands Bolig foretage andre Handlinger, hvorved Beboerne forstyrres eller stræmmes.

§ 3. Ved Mineringsarbejder saavel som ved Omgang med Skydevaaben paa eller i Nærheden af offentlig Vej eller beboet Hus maa tilbørlig Forsigtighed iagttages.

§ 4. Uvorden Kjørjel eller Riden paa offentlig Vej maa ikke finde Sted. Paa Slædeføre maa kun kjøres i Skridt, medmindre Hesten er forsynet med Bjelde.

§ 5. Naar Hunde viser sig glubste eller bidste eller har for Bane at forulempe Mennesker eller Heste ved at fare mod dem eller gjo ad dem, skal Eieren efter Politiets (Leusmandens)

19 Decbr. nærmere Bestemmelse holde saadanne Hunde bundne eller forshuede med forsvaerlig Mundkurv. Ingen maa hidse Hund paa Nogen eller undlade at holde sin Hund tilbage, naar den i hans Paasyn anfalder Nogen. Tisper maa i Løbetiden holdes inde. Det er ligeledes forbudt at tirre Hunde eller hidse dem sammen paa offentlig Wei.

§ 6. Enhver, der driver offentlig Beværtning med Spise- eller Drikkevarer, skal sørge for, at der i de dertil benyttede Lokaler intet forefalder, der strider mod Orden eller Sammelighed.

§ 7. Ingen maa paa offentlig Beværtningssæde gjøre sig styldig i voldsom eller stoiende Udsærd, hvorved andre Gæster, Væerten, dennes Familie eller Tjenere fortrædiges eller andre af Husets Beboere eller Omboende forstyrres, ei heller i andre Maader vise en uanstændig eller forargelig Opførsel.

§ 8. Offentlige Beværtningssæder eller Forlystelsessæder skal holdes lukkede fra Kl. 10 Aften for Søndag og Helligdage til Kl. 6 Eftermiddag paa disse Dage og ellers fra Kl. 12 Aften til Kl. 6 Morgen, og maa i denne Tid ingen Beværtning finde Sted og ingen Gæster indlades eller opholde sig paa deslige Steder. Denne Bestemmelse skal ikke være til Hinder for Beværtning af Reisende i Hoteller og Gæstgivergaarde i den nævnte Del af Døgnet.

Med Forstrifterne i denne Paragraf gjøres ingen Forandring i de om Tiden for Salg og Udskjænkning af Brændevin, Øl og Vin ifølge Lovgivningen gjældende Bestemmelser.

§ 9. Offentlig Sammenkomst til Afholdelse af Dans eller anden Uhygighed maa ikke finde Sted uden forudgaaende Anmeldelse til Lensmanden, som kan paabyde saadanne Sammenkomsters Ophør Kl. 10 Aften.

§ 10. Overtrædelse af nærværende Bestemmelser paatales af det Offentlige som Politisag og bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud, at anse med Bøder fra 2 Kroner til 800 Kroner, der tilfalder Herredsskassen.

19 Decbr.

Kongelig Resolution

af 19 December.

J Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles Approbation paa den af Kristiania Kommunebestyrelse under 15de September 1898 fattede Beslutning om Forandringer i og Tillæg til de gjældende Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet i Kristiania, saalydende:

I.

19 Decbr.

Nedenstaaende Paragrafer i de for Kristiania gjældende Sundhedsforskrifter forandres saaledes, at de kommer til at lyde:

§ 18. Sundhedskommisjonen skal til Forebyggelse af skadelige og forfalskede Nærings- og Nødhelsesmidlers Salg jævnlig anstille eller lade anstille Undersøgelser, dels af de paa Torve, i Udsalgs- og Beværtningssteder salbudne Nærings- og Nødhelsesmidler, dels af saadanne, der findes i de paagjældende Handlendes eller Næringsdrivendes Oplags- og Tilberedningssteder, og er til dette Diemed berettiget til at forlange udleveret de nødvendige Prover, hvis Værdi, om det fordres, bliver at erstatte efter almindelig Salgspris, forsaavidt det ikke viser sig nødvendigt at stride ind mod Varens Salg.

Forefindes Nærings- og Nødhelsesmidler, som er skadelige for Sundheden, skal disse efter Beslutning af Sundhedskommisjonen eller dens Ordførere enten blive at bortstaffe, tilintetgjøre eller paa anden Maade gøres uskadelige paa Vedkommendes Beføining.

Sundhedskommisjonen kan paabyde Afstængning eller Ustadeliggjørelse paa anden Maade af Brønde eller Vandledninger, naar Vandet fra disse maa antages at være skadeligt for Menneskers eller Dyr's Sundhed.

Salg af udenbys tilberedte Næringsmidler, i hvis Bestanddele indgaar stærkt sønderdelt Kjød, Flesk, Blod eller Indmad af Husdyr, kan Sundhedskommisjonen forbyde, medmindre det for Sundhedskommisjonen godtgøres, enten ved Bevidnelse fra udenbys nokst Myndighed eller paa anden troværdig Maade, at de er tilberedte paa saadan Maade og af saadanne Stofte, at de ikke er skadelige for Sundheden.

§ 19.

- a. Udsalgs- og de Handlendes Opbevaringssteder for ferskt Kjød, ferskt Flesk og fersk Fisk, for de af ferskt Kjød og Flesk, fersk Fisk, Blod og Indmad tilberedte Næringsmidler, for Bagværk, Mælk, Fløde, Smør og Ost, samt Steder, hvor saadanne Næringsmidler tilberedes for Salg, skal være rene, lyse, luftige og fri for Stov og Stank og maa ikke benyttes til Soverum og ikke uden Sundhedskommisjonens Tilladelse til Kjøkken.

I Kjødsudsalg skal Bord og Diske være belagte med Plade af poleret eller sleben Sten eller et lignende ligesaa uigjennemtrængeligt og glat Stof. Der skal være let Afgang til Vand, hvorhos Gulvene i Polsemagerier skal have Fald og Afløb til Kloak.

- b. Mælk, Fløde, ferskt Kjød, ferskt Flesk, fersk Fisk, Blod, Indmad og de af disse Stofte tilberedte Næringsmidler, der have til Udsalg, maa ikke opbevares sammen med Varer, som kan give dem Usmag, forurensning eller fordærve dem.

19 Decbr.

I Mælkensalg maa der ikke drives Handel med andre Varer, der kan forurenske Melken eller give den Usmag.

- c. Hvor andre end de foran nævnte Næringsmidler eller hvor Nydelsesmidler, der er Gjenstand for Salg, udsælges, opbevares eller tilberedes under saadanne Forhold eller paa saadan Maade, at de maa befrygtes derved at blive skadelige for Sundheden, kan Sundhedskommissionen paahyde Foranstaltninger til at hindre dette.
- d. Dersom de ovenfor under a—b nævnte eller andre af Sundhedskommissionen i Kraft af c. givne Bestemmelser ikke overholdes, eller Stedet ellers af sanitære Grunde ansees usikkert til Udsalgs-, Opbevarings- eller Tilberedningssted for Nærings- og Nydelsesmidler eller enkelte Sorter af saadanne, kan Sundhedskommissionen efter forgjæves at have givet Advarsel foranledige Vedkommende ilagt Mulk eller forbyde saadan Forretning paa Stedet.
- e. Pølsemagerier, Udsalgs- og Handlendes Opbevaringssteder for ferskt Kød og Fæst og for Mælk og Fløde maa ikke indredes eller tages i Brug uden efter forudgaaende Anmeldelse for Sundhedskommissionen og Godkendelse af denne.

Forat saadan Godkendelse kan finde Sted maa følgende Fordringer være fyldestgjorte:

I Pølsemagerier og Udsalgssteder for Mælk og Fløde, for ferskt Kød og Fæst skal Gulv, Vægge og Tag have glat Overflade uden aabne Fuger og Sprækker. Udsalgsstederne skal have en Høide under Taget af mindst 2,50 m., egen Indgang fra Gade, Portrum eller Gaardsplads. Mælk- og Flødeudsalg maa ikke have Døre eller andre Rabininger til Soverum eller andre Opholdsrum, Arbejdsrum eller Opbevaringsrum end dem, der er nødvendige for Mælkens og Flødens Opbevaring eller Behandling.

De i denne Litra indeholdte Bestemmelser — hvilke ikke gjælder for Udsalg af Vildt og Fugle — kommer til Anvendelse foruden paa alle deri omhandlede Næringer, Udsalg m. v., som herefter oprettes, ogsaa paa alle ældre Næringer og Udsalg af denne Art, naar de stifter Indehaver, samt endvidere tillige ved Gjenoptagelse eller Gjenaaabning af saadanne Næringer eller Udsalg paa Steder, hvor de har været nedlagte over 1 Aar.

- f. Sundhedskommissionen kan, hvor stedlige eller andre Forhold taler derfor, tilstede mindre Afvigelser fra eller midlertidig Udsættelse med Efterkommelse af ovenstaaende Bestemmelser.
- g. Sundhedskommissionen kan midlertidig forbyde Udsalg af Nærings- og Nydelsesmidler paa Steder, hvor tilstedeværende farlige, smitsomme Sygdomme kan give Anledning til Udbredelse af disse, ligesom ogsaa Indførsel og Udsalg af Mælk fra

udenbys Steder, hvor saadanne Sygdomme er optraadte blandt 19 Decbr.
Mennesker eller Dyr, eller hvor ikke tilbørlig Renlighed iagt-
tages ved Melkens Behandling, Opbevaring og Fremsendelse.

- h. Ferstt Kjøb, ferstt Flest og ferstt Fist samt Brød og Bagbert
maa ikke føres gjennem Gaderne eller anbringes under aaben
Himmel uden at være saaledes tildækkede, at Varerne ikke ud-
sættes for Støv eller anden Urenlighed eller for Paaavirkning
af Sol, Regn eller andet, der kan gjøre dem mindre tjenlige
til Menneskeføde. Ingen maa under Transporten sidde paa
Varerne. Disse Bestemmelser gjælder ogsaa Torvene i den
Udstrækning, som Varernes Faldhøjelse og Salg tilsteder, og
skal Bogue, Bænke m. v., hvorfra Kjødet og Flestet sælges,
være forsynede med Presenninger eller andet renligt Over-
dække i nævnte Diemed.

- i. For Renhold af Rum, Brugsgjenstande og Transportmidler,
der benyttes for Nærings- og Hjælpsmidler, der er bestemte
til Salg, kan Sundhedskommissionen give med foranstaaende
Bestemmelser overensstemmende Regler, der kan kræves op-
slaaede paa dertil egnede Steder i nævnte Rum.

§ 33. Sundhedskommissionen kan, om den dertil maatte
finde Anledning, fritage for en kortere eller længere Tid enkelte
Grund- eller Huseiere eller samtlige saadanne i enkelte Strøg i
Byens Udkanter fra Bestemmelserne i §§ 3, 8, 10, 11, 12 og 13.

Endvidere kan Magistrat og Formandskab efter Anbefaling
af Sundhedskommissionen i enkelte Tilfælde meddele Dispensation
ogjaa fra andre Bestemmelser i nærværende Forskrifter, naar dette
af særlige Grunde ansees paatrævet.

II.

Disse Bestemmelser træder i Kraft 3 — tre — Maaneder,
efterat de har erholdt Kongelig Stadsfæstelse, med Undtagelse af Be-
stemmelserne i § 19 a—f, der først træder i Kraft 1 — et —
Aar efter Meddelelsen af saadan Stadsfæstelse.

Kongelig Resolution

19 Decbr.

af 19de December.

Approbation i Genhold til § 11 jfr. § 4 i Lov om Sund-
hedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af
Herredsstyrelsen for Barbu Herred i Nedenes Amt under 26de
Mai 1897 og 8de August 1898 fattede Beslutning om nye al-
mindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet

19 Decbr. inden Herredet, dog saaledes, at i § 23, 3die Pasjus i. f. Ordene „eller sanitære Misligheder“ undtages fra Approbation.

De approberede Forskrifter er efter dette saalydende:

I. Om Grund og Bygninger.

§ 1. Ved Opførelse eller Flytning af Huse skal det iagttages, at Afstanden mellem Baaningshus (eget eller Naboen's) og Stald, Fjøs, Grisehus eller Vandhus ikke bliver kortere end 6 Meter (i de ikke bymæssigt bebyggede Strøg ikke kortere end 8 Meter) og at der ikke er Tilføjelse fra nogen af disse til Grunden under Baaningshus.

Ved Opførelse eller Flytning af Baaningshus skal endvidere følgende Regler iagttages:

- a) Grunden maa i Forveien tilstrækkelig udjevnes og afgroftes, saa at Grundvand og Overvand har Afløb fra Tomten, og Madsjorden maa bortfjernes.
- b) Bygningen skal staa paa Undermur af Sten af mindst 30 ctm.'s Høide over Jorden.
- c) Gulvet i nederste Stokværk maa være tæt og træksrit.
- d) Beboelsesrum skal have en Høide af mindst 2,25 m. og være forsynede med i det mindste et Vindu til at aabne. Forsaavidt Kogeovn anbringes i Beboelsesrum, maa den være forsynet med saadan Indretning, at den ved Røgningen frembragte Damp opfanges og ledes ud i det Fri.

§ 2. Findes beboet Hus, Skole, Kirke, Rets- eller Forsamlingslokale etc. skadeligt for Sundheden paa Grund af Tugtighed, Mangel paa Lys og Luft, Overfyldning af Mennesker, Urenlighed etc., skal Vedkommende være forpligtet til inden en given Frist at efterkomme, hvad Sundhedskommissionen til Fjernelse af Manglerne maatte paabyde. I fornødent Fald kan Sundhedskommissionen ganske forbyde Lokalets Afbenyttelse, indtil Manglerne er rettede.

II. Om Vandhuse, Fæhuse, Pissoirer og Gjødselsanlægninger.

§ 3. Til ethvert Baaningshus skal der være et Vandhus. Dette maa ikke have Bæg sammen med Baaningshus eller Rum, hvori Madvarer opbevares. Det maa ikke uden Sundhedskommissionens Samtykke ligge saadanne eller Afværge nærmere end 6 m.

Beholdere under Vandhus maa tømmees saa ofte, at ikke Overfyldning finder Sted, og Dyringer under samme maa bortfjernes mindst 2 Gange aarlig, og forøvrigt saa ofte, som Sundhedskommissionen paa Grund af Omstændighederne finder det fornødent. Ralk, Afse, Jord og lignende skal jævnlig tilføjes for at hindre Stank.

§ 4. I tættere bebyggede Strøg og hvor Sundhedskommissionen 19 Decbr. finder at maatte forlange det, skal Vandhuset være forsynet med vandtætte flytbare Råsker eller Beholdere, der staa paa et jevnt, fast, vandtæt Gulv, eller med vandtæt Binge. Oversylbning af Binger og Råsker eller Afløb fra samme maa ikke finde Sted, og mod Stank skal Gieren være forpligtet til at tage de fornødne Forholdsregler. Bingerne skal tømmes mindst 2 Gange aarlig og ellers saa ofte, som Sundhedskommissionen maatte forlange. Tømmingen og Bortførselen maa i Sommerhalvaaret (15de April til 15de Oktober) kun foregaa mellem Kl. 10¹/₂ Aften og Kl. 5 Morgen og i Vinterhalvaaret mellem Kl. 9 Aften og Kl. 6 Morgen. For Bortførelse af andre stinkende Gjenstande gjælder de samme Regler.

§ 5. Hvor Vandhus ikke findes, skal saadant være opført inden et halvt Aar efter disse Forstrifters Approbation.

§ 6. Ved Bygninger og paa Steder, hvor jevnlig samles mange Menneſter, Kirker, Hoteller, Logihuse, Stjænk- og Beværningssteder, Stationer etc. kan Sundhedskommissionen paahbyde, at der indrettes hensigtsmæssige, for Publikum tilgængelige Pissoirer og Priveter, der holdes tilbørlig rene og frie for Stank.

§ 7. Heste, Kjør, Faar, Gjeder, Svin samt Fjertræ maa ikke huses i eller under Baaningshus. Hvor i tættere bebyggede Strøg Kreaturhold medfører sanitære Misligheder, som paa Grund af de stedlige Forhold ikke kan afhjælpes, kan det af Sundhedskommissionen ganske forbydes.

§ 8. Fra Vandhus eller Gjødſelbenge maa aldrig Afløb eller Tilſig finde Sted ud til Gaardsplads, Grund under Baaningshus, Anlæg for Drifteband, Alfarvei, Beigrofter, Rendeſtener eller ud paa Nabos Tomt.

§ 9. Gjødſelbrønde maa være forsynede med Tag eller Laag.

§ 10. Gjødningſtøffe, blandede med Vandhusgjødning og andre Gjødſelanſamlinger maa ikke oplægges eller samles ſaa nær offentlig Vej eller paa andre Steder, at deraf kan opſtaa ſanitære Ulemper. De er altid underkafte Sundhedskommissionens nærmere Beſtemmelſer. Gjødſling af Haver eller dyrkede Marker maa udføres paa ſaadan Maade, at unødigt Stank undgaaes. Gjødſel, der henlægges paa aaben Mark, ſkal, om paakræves, opblandes eller tildækkes, ſaa at Stank ikke udbredes.

III. Urenligheder, Affald, Rengjøring af Rønder etc.

§ 11. Ingen Slags Urenlighed, ſtinkende eller for Sundheden ſkadelige Vædſter eller Støffe maa anſamles eller ophobes i Nærheden af Baaningshus eller mere beſørgede Steder, ei heller i

19 Decbr. Gaardsrum eller Baggaard, saa at derved forvoldes Ulemper for Gaardens Beboere eller Naboer. Ingen maa lade stinkende eller urent Spilde- eller Afløbsvand flyde ud over Naboens Tomt. Nadsel og døde Dyr skulle snarest mulig nedgraves eller brændes. De maa kun nedgraves paa Steder, der ligger fjernt fra bebygget Grund, og som ikke har Aflob dertil eller til Steder, hvorfra Vand tages.

§ 12. I de tættere bebyggede Strøg og hvor Sundhedskommissionen finder at maatte forlange det, skal Soppel, Feie- og Husholdningsaffald etc. henlægges i tætte med Vaag forsynede Kasser, der jevnlig maa tømmes og renses.

§ 13. Beboere af de tættere bebyggede Strøg er forpligtede til mindst en Gang ugentlig, eller saa ofte, som Sundhedskommissionen maatte paabyde det, at rengjøre Gader og Grøfter langs Veie eller Gader, der støde til deres Eiendom og er aabne for almen Færdsel.

IV. Skole- og Arbejdslokaler.

§ 14. Skoler er Sundhedskommissionens Tilsyn underlagt. Intet Skolelokale maa tages i Brug, før det er godkendt af Sundhedskommissionen. Skolelokalet skal tilstrækkelig lufte, Gulvene daglig feies efter at være overfættede med Vand. Pulte, Bænke, Kathedre og Borde astørres med fugtig Klud. Vaskning af Gulvene skal foregaa mindst en Gang ugentlig eller oftere, om vedkommende Lærer eller Tilsynsudvalg finder det fornødent. I ethvert Skolerum skal findes Spyttedasker, der daglig rengjøres. Forsaavidt nogen — Lærer eller Elev — lider af stadig Ophostning, skal Vedkommende have eget Spyttedask, der daglig maa rengjøres. Indholdet skal opbrændes.

§ 15. Bærfsteder og Arbejdslokaler, som dermed kunne fideslles, er, forsaavidt de ikke staar under Fabriktilsynets Kontrol, underkastet de Bestemmelser, som Sundhedskommissionen maatte fatte for at hindre sanitære Misligheder.

V. Sundhedsffadelige Næringsveie, Tilsyn med Handel med Næringsmidler.

§ 16. Naar nogen Bedrift agtes sat i Gang, hvorved det kan befrygtes, at Luften forurennes og Stank udbredes, eller som paa anden Maade kan være ffadelig for Arbejdernes eller Omboendes Sundhed, skal Planen for Anlægget forelægges Sundhedskommissionen. Finder denne, at dette vil blive ffadeligt for Sundheden, eller at Stank vil udbredes, maa Anlægget ikke sættes i Bærf, førend Manglerne er afhjulpne.

Bedrift, værende i Virksomhed, er Sundhedskommissionens 19 Decbr. Tilsyn underkastet, og Vedkommende har at rette sig efter de Bestemmelser, som den maatte give for at afhjælpe nævnte Ulemper.

§ 17. Ingen Bedrift eller Næring maa drives saaledes, at derved smitsom Sygdom kan udbredes. I Herredet maa ikke drives Handel med indenbygdsfra indførte Gang- eller Sengklæder, uden at der for Sundhedskommissionen fremlægges Attest for, at de er desinficerede. Handel med Gjenstande, som kan berygtes at være smitteførende, saasom Klude, eller som er særlig ildelugtende, som dyrskaffald, Guano etc., maa kun foregaa fra de af Sundhedskommissionen godkendte Steder.

§ 18. Sundhedskommissionen kan forbyde Salg af Stofte og Gjenstande, der er skadelige for Sundheden derved, at de indeholde giftige Bestanddele. Bedærvede Fødemidler samt Kjødet af syge Dyr maa ikke sælges eller sælges til Mennekesføde. Sundhedskommissionen kan i fornødent Fald besørge samme tilintetgjort.

VI. Om Brønde og Drifkevand.

§ 19. Brønde maa holdes fri for urent over- og underjordisk Tilløb, navnlig fra Fabrikker, Gjødsels- og Affaldsansamlinger, Affølsrender etc. De maa helst være overbyggede. Sundhedskommissionen har altid Ret til at undersøge Vandet i privat eller offentlig Brønd og naar det maa antages at indeholde for Sundheden skadelige Stofte, forbyde Brugen af samme. Hvis saadant Bud ikke respekteres, kan Sundhedskommissionen lade Brønden gjenkaste paa Eierens Bekostning. Brønd skal renses mindst 1 Gang aarlig.

§ 20. I Brønd eller Opkomme, hvorfra Drikke- eller Madvand tages, maa ikke foretages noget, hvorved Vandet forurennes. Det samme gjælder Bæk og Elv, hvorfra Drikke- og Madvand tages, medmindre Forurenselsen sker nedenfor de almindelige Hentesteder for Vand.

VII. Forholdsregler mod epidemiske og smitsomme Sygdomme.

§ 21. Ved Udbrud af eller Mistanke om ondartet smitsom Sygdom skal den Syge saavidt muligt strax affondres fra de Friske. Ingen Vedkommende tilstedes Afgang, og af den Syges Husstand maa ingen aflægge Besøg, indfinde sig i Forsamlinger, Skoler etc., for Læge har givet Samtykke dertil. Sundhedskommissionens Paabud med Hensyn til Isolation og Desinfektion skal nøie efterkommes.

§ 22. Ved Sygdomstilfælde, der indtræffer blandt Tilreisende i Hoteller, Gjæstgiversteder, Logihuse etc., skal Værten søge

19 Decbr. at skaffe sig Kundskab om, hvorvidt Sygdommen er af smitsom Art, og hvis dette er Tilfældet eller hvor der er Tvivl, strax gjøre Anmeldelse til Sundhedskommissionens Ordfører.

§ 23. Optræder smitsom Sygdom i nogens Husstand, der driver Handel med Fødemidler, og Udsalgsteden staar i umiddelbar Forbindelse med det Rum, hvor den Syge opholder sig, kan Sundhedskommissionen forbyde Handelsvirksomheden, indtil den Syge bliver betryggende isoleret eller fjernet, og Rummene, hvori den Syge har opholdt sig, desinficerede.

Under samme Forhold kan Haandværksdrift — særlig saadan, hvor Beklædningsgjenstande forarbejdes, midlertidig forbydes, indtil Desinfektion er foretaget.

Sundhedskommissionen kan ligeledes forbyde Personer at forestaa eller deltage i Tilberedning af eller Handel med Næringsmidler eller Brugsgjenstande, hvis der hersker smitsom Sygdom i deres Husstand, eller hvis de selv lider af Sygdom, der kan foranledige Smitteoverførelse.

Seng- eller Gangklæder, der har været benyttet af nogen Person under smitsom Sygdom, maa ikke fra Udlandet eller udenbygdsfra bringes ind i Herredet uden at være desinficerede paa en af Sundhedskommissionen godkjendt Maade.

§ 24. Tæringshyge (Tuberkulose) maa ikke lægges i Vægd, ei heller maa uden Sundhedskommissionens specielle Tilladelse nogen bort sættes til Forpleining i Familier, hvor der findes Personer, lidende af Tæring, eller hvor saadanne vides i senere Tid at være døde.

Efter Dødsfald af Tæring skal foretages Desinfektion efter Sundhedskommissionens Bestemmelse af Bolig med Bøhave, Seng- og Gangklæder. Gjenstande, som ikke lader sig desinficere, saasom fillede Tapeter, Sengenahm, Legetøi og lignende værdiløse Ting, skal tilintetgøres.

§ 25. Hvor særegne Forholde paakræver det, kan Sundhedskommissionen indrømme Afvigelser fra Forfkrifterne.

§ 26. Sundhedskommissionens Medlemmer og Tilhynsmænd skal være behjælpelige med at paa se, at Vedtægterne overholdes.

§ 27. Overtrædelse af disse Forfkrifter straffes i Genhold til Sundhedsloven af 16de Mai 1860 med Bøder fra 8 Kroner til 800 Kroner.

Kongelig Resolution

19 Decbr.

af 19de December.

Approbation i Henhold til § 11 jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyrelsen fra Skjerstad Herred i Nordlands Amt under 3die Januar 1898 fattede Beslutning om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet, dog saaledes, at fra Approbationen undtages Ordet „gratis“ i § 8 og sidste Sætning i § 17, saalydende: „Straf for Overtrædelse er i Henhold til Lov af 16de Mai 1860 Bøder samt i Mangel af disses Vedtagelse efter Forelæg Paatale ved Politiret.“

De approberede Forskrifter er efter dette saalydende:

§ 1. Naar Nogen agter at opføre eller flytte nogen Husbygning, har han at anmelde dette for Ordføreren eller et af Sundhedskommissionens Medlemmer eller en af de valgte Tilsynsmænd.

§ 2. Ved Opførelse eller Flytning af Husbygninger skal Afstanden mellem Baaningshus paa den ene Side og Vandhus, Stald, Fjøs eller Ladebygning paa den anden Side ikke gjøres kortere end 7 Meter.

Endvidere skal følgende iagttages:

- a) Opførelsen eller Flytningen maa ikke paabegyndes forinden Grunden, om Sundhedskommissionen finder det nødvendigt, er tilstrækkelig afgrøftet og Muldjorden derfra bortført.
- b) Bygningen skal hvile paa Graastens Undermur, der intetsteds maa være lavere end 30 Centimeter over Jorden og som ved Napning med Kalk eller Ler eller paa anden Maade er gjort forsvarlig tæt.
- c) Ethvert Beboelsesværelse skal gives en Høide af mindst 2,20 m. fra Gulv til Loft og maa have mindst 1 Vindu, som med Lethed kan aabnes. I Kvistværelse med Skraatag gjælder Høidemaalet Middelhøiden.
- d) Alle Gulve i Baaningshus skulle gjøres forsvarlig tætte og fri for Træk.

§ 3. I Beboelsesværelser maa Røgeovne ikke anbringes med mindre de ere forsynede med saadan Indretning, at den ved Røgningen frembragte Damp fuldstændig kan opfanges og ledes ud i det Frie.

§ 4. Naar nogen Bedrift agtes istandbragt, hvorved Luften i hoiere Grad forurennes og Stank udbredes eller ved hvilken Stoffe behandles, der kunne være skadelige for Arbeidernes eller de Omboendes Sundhed, skal Plan for Anlægget forelægges Sundhedskommissionen. Finder denne, at Anlægget efter Planen vil blive farligt eller skadeligt for den offentlige Sundhed, maa det ikke sættes i Værk, førend de af Sundhedskommissionen antydede Mangler er

19 Decbr. paaviste at være afhjulpne. Efterat Bedriften er traadt i Virksomhed, skal den være underkastet Sundhedskommissionens Tilsyn, og er enhver Vedkommende forpligtet til at rette sig efter de Forskrifter, som den til Hjernelse af stedfundne Ulemper maatte give.

§ 5. Til ethvert Baaningshus eller beboet Eiendom skal der findes et Vandhus af tilstrækkelig Størrelse i Forhold til Beboernes Antal; paa Skoler, Fabriker, Arbejderboliger og Lignende et Afslukke for hver 20 Mennesker. Vandhuset maa ikke have Væg eller Tag tilfælles med Rum, hvori Fødemidler opbevares; heller ikke maa det være saaledes beliggende, at derfra er Udlob eller Tilsig mod Baaningshus eller Indtag for Madvand og Drikkevand, det være sig Bæk, Brønd eller Elv. Vandhusets Sæder skulle altid holdes rene.

Vandhus kan under Jagttagelse af visse af Sundhedskommissionen godkjendte Forsigtighedsregler undtagelsesvis indrettes i Baaningshus.

§ 6. Findes beboet Hus, Forsamlingslokale, Skolehus, Fabriker, Arbejderboliger eller Husrum, der er bestemte til stadigt eller jevnligt Samlingssted for et større Antal Mennesker, at være skadelige for Sundheden paa Grund af Fugtighed, Urenlighed, Mangel paa Lys eller Luft eller Overfyldning af Mennesker, kan Sundhedskommissionen forbyde Rummets Afbenyttelse, indtil Manglerne ere afhjulpne. Forøvrigt skulle Skolelokaler grundig vaskes med bestemte Mellemrum.

§ 7. Heste, Kjør, Faar, Svin, Gjeder eller Samling af Fjærfæ maa ikke huses i Baaningshus eller i noget Rum, som har Væg eller Tag fælles med dette.

§ 8. Sundhedskommissionen kan forbyde Salg af alle for Sundheden skadelige Næringsmidler, Brugsgjenstande eller Sager, der indeholde giftige Bestanddele, f. Ex. Vegetoi. Tapeter, Vælkledningsstoffer, Vortebrikker m. m., samt i fornødent Fald paabyde sammes Tilintetgjørelse for Vedkommendes Regning. Standsning af Salg af saadanne formentlig sundhedsskadelige Varer kan foreløbig paabydes af Sundhedskommissionens Formand, der kan forlange sig de nødvendige Prøver udliveret.

§ 9. Affald, Feiestarn, Urin, Ekstrementer, stinkende Skylvand eller andre ildelugtende eller urene Stoffer maa ikke kastes udenfor Baaningshusets Døre, paa Bei, Gaardsplads eller i Veigrøften, men bringes til Vandhusets Beholder, Gjødselbinger eller Komposter.

§ 10. Brønde, hvorfra hentes Drikkevand eller Madvand, maa ikke være saaledes beliggende, at der er Tilsig fra Privet eller andre Udhuse; de skulle være omgivne af et fast stampet Jord- eller Lerlag, der overalt har Hældning fra Brønden, de skulle være overbyggede og de skulle tommes fuldstændig en Gang om Aaret. I saadan Brønd maa ikke foregaa Badst, spildes Urenlighed eller

i det hele foretages Noget, hvorved Vandet kan forurense. Det 19 Decbr. samme gjælder Bæk eller Elv, hvorfra Drifkevand eller Madvand hentes, med mindre Forurenselsen foregaar nedenfor Opsidderes eller nærliggende Naboers Hentested for Vand. Det samme gjælder med Hensyn til Vanding af Kreaturer ved lignende Brønd, Bæk eller Elv, være sig Sommer eller Vinter.

§ 11. Døde Kroppe eller andet, som kan udbrede raadden Stank, maa ikke hentastes i Fjæren eller paa Vandjorden, men ned-sættes i Søen eller nedgraves mindst 10 Meter fra Baaningshus eller Brønd. Sild til Gjødning skal oplægges saa langt som muligt fra Bolig og fra Landevei, og skal strax tilbækkes med Jord eller lignende, hvilket ogsaa skal ske efter Omstikning om Vaaren.

§ 12. Fiskehoveder og andet Fiskeaffald kan anbringes til Tørring paa Rost eller Bodtage, naar der sørges for passende Underlag af Bord eller andet Træværk, dog maa saadant ikke anbringes paa Tage, der vender mod offentlig Vej eller Plads, og heller ikke være saaledes anbragt, at de Omboende generes af Stanken. Paa tættere bebyggede Steder er Oplægning af saadanne Sager ikke tilladt. Inden St. Hans skal alt være fjernet.

§ 13. Gjødningsstoffer, ildelugtende Affald fra Husene og deslige Urenligheder maa ikke findes ophobede nærmere Baaningshus, offentlig Gade eller Vej end 10 Meter, og Ansamlinger af saadant maa aldrig nogensteds være saaledes beliggende, at derfra er umiddelbart Tilgik til Gaardsplads eller til Steder, hvorfra Drifte eller Madvand hentes. Inden ovennævnte Afstand fra Baaningshus skulle Huller, hvori stillestaaende Vand og Urenligheder kunne ansamlles, udfyldes og Fugtigheden derfra bortledes.

§ 14. Under smitsomme epidemiske Sygdomme maa Udtømmelser eller andre Udsønderinger fra de Syge, Affaldsstoffer, Feieskarn eller lignende fra Sygeværket ikke opsamlles i Gjødselen, men opbrændes eller nedgraves i mindst 10 Meters Afstand fra Beboershus eller Vandtag, hvilket ikke maa have Tilgik fra Nedgravningsstedet. Husdyr, f. Ex. Hunde og Rætte, hvorved Smitte kan udbredes fra de syge Hjem, skulle holdes bundne og indelukkede. I modsat Fald kunne de ved Sundhedskommissionens Foranstaltning gøres uskadelige paa vedkommende Eiers Bekostning.

§ 15. Fødemidler, som have henført i Huse, medens der i samme har forekommet smitsom Sygdom, maa ikke afhændes uden Sundhedskommissionens Tilladelse. Det samme gjælder om Mælk, Kjød, Uld eller andre Dele af syge Dyr. Klæder eller andre Gjenstande, som har været benyttet af Personer, der har lidt af eller er døde af smitsom Sygdom, maa ikke bruges eller afhændes, førend de er rensede og desinficerede paa saadan Maade, som Sundhedskommissionen finder fyldestgørende.

§ 16. Personer, som lider af Tæring, maa ikke lægges i Lægd. Børn maa ikke udsættes til Forpleining i tæringsyge Sa-

19 Decbr. milier. Tæringshyges Efterladenskaber eller Beboelsesrum, der har været benyttet af saadanne Syge, maa ikke afhændes eller tages i Brug af andre, førend de ere behørig rensede paa den Maade, som Sundhedskommissionen forlanger. I Huse, hvori der hersker Tæring, skal det paasees, at det Ophostede ikke kastes udover Gulvet, men opsamles i Spyttekrus.

§ 17. Overtrædelse af disse Forskrifter ligesom andre Forhold, der kunne befrygtes at have en i sanitær Henseende skadelig Indflydelse, skal anmeldes af nærmeste Medlem af Sundhedskommissionen eller dens Tilsynsmænd til Sundhedskommissionens Ordfører.

§ 18. Undlader nogen at træffe Foranstaltninger, som ifølge nærværende Forskrifter paaligger ham, kan Sundhedskommissionen lade udføre saavel den paatrævede Foranstaltning, som hvad der ellers fornødiges for at hindre, at Forsømmelsen afstedkommer Skade. Omkostningerne herved og ved Forføininger, som træffes for at forhindre eller standse endnu ikke fuldførte Handlinger, som strider mod nærværende Forskrifter, eller for at bortrydde Ulemper, der ere frembragte af Brud paa Forskrifterne, bliver at udrede af den Skyldige.

§ 19. Sundhedskommissionen kan paa Ansøgning tilstede Afvigelse fra disse Bestemmelser, hvor den finder det paatrævet af Forholdene.

19 Decbr.

Kongelig Resolution

af 19de December.

Approbation i Genhold til § 11 jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Herredsstyrelsen for Saltdalens Herred i Nordlands Amt under 5te November 1897 fattede Beslutning om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet, dog saaledes, at fra Approbationen undtages Ordet „gratis“ i § 9 og sidste Sætning i § 20, saalydende: „Straf for Overtrædelse er i Genhold til Lov af 16de Mai 1860 Bøder samt i Mangel af disses Vedtagelse efter Forelæg Paatale ved Politiret.“

De approberede Forskrifter er efter dette saalydende:

§ 1. Naar Nogen agter at opføre eller flytte nogen Husbygning, har han at anmelden dette for Sundhedskommissionens Ordfører eller et af dens Medlemmer eller en af de valgte Tilsynsmænd.

§ 2. Ved Opførelse eller Flytning af Husbygninger skal 19 Decbr. Afstanden mellem Baaningshus paa den ene Side og Vandhus, Stald, Fjøs eller Ladebygning paa den anden Side ikke gjøres kortere end $6\frac{1}{2}$ Meter.

§ 3. Ved Opførelse eller Flytning af Baaningshus skal endvidere følgende iagttages:

- a) Opførelsen eller Flytningen maa ikke paabegyndes, forinden Grunden er tilstrækkelig afgrøftet og Muldjorden derfra bortført.
- b) Bygningen skal hvile paa Graastens Undermur, der intetsteds maa være lavere end 30 Centimeter over Jorden, og som ved Rapning med Kalk eller Ler eller paa anden Maade er gjort forsvarelig tæt.
- c) Ethvert Beboelsesværelse skal gives en Høide af mindst 2,20 Meter fra Gulv til Loft og maa have mindst et Vindu, som med Lethed kan aabnes.

§ Kvistværelse med Skraatag gjælder Høidemaalet Middelhøiden.

- d) Alle Gulve i et Baaningshus skulle gjøres forsvarelig tætte og fri for Træk. Gulvet i nederste Stokværk skal være dobbelt.

§ 4. § Beboelsesværelser maa Røgeovne ikke anbringes, med mindre de ere forsynede med saadan Indretning, at den ved Røgningen fremkomne Damp fuldstændig kan opfanges og ledes ud i det Frie.

§ 5. Naar nogen Bedrift agtes istandbragt, hvorved Luften i høiere Grad forurenses og Stank udbredes eller ved hvilken Stoffe behandles, der kunne være skadelige for Arbeidernes eller de Omboendes Sundhed, skal Plan for Anlægget forelægges Sundhedskommissionen. Finder denne, at Anlægget efter Planen vil blive farligt eller skadeligt for den offentlige Sundhed, maa det ikke sættes iværk, forinden de af Sundhedskommissionen antydede Mangler er paaviste at være afhjulpne. Efterat Bedriften er traadt i Virksomhed, skal den være underkastet Sundhedskommissionens Tilsyn og er enhver Vedkommende forpligtet til at rette sig efter de Forskrifter, som den til Fjernelse af stedfundne Ulemper maatte give.

§ 6. Til ethvert Baaningshus eller beboet Eiendom skal der findes et Vandhus af tilstrækkelig Størrelse i Forhold til Beboernes Antal; til Skoler, Fabrikker og Hus, hvori et større Antal Personer ere beskæftigede, et Afstykke for hver 20 Mennesker. Vandhuset maa ikke have Bægge eller Tag tilsælles med Baaningshus eller Rum, hvori Fødemidler opbevares; heller ikke maa det være saaledes beliggende, at derfra er Udlob eller Tilsig mod Baaningshus eller Indtag for Madvand eller Drickvand, det være sig Bæk, Brønd eller Elv, Vandhusets Sæder skulle altid holdes rene.

19 Decbr. Baabudet om Vandhus skal være gennemført inden 6 Maaneder fra Vedtagternes Approbation.

§ 7. Fjendes beboet Hus, Forsamlingslokale, Skolehus, Fabrikker, Arbejderboliger eller Husrum, der ere bestemte til stadigt eller jevnligt Samlingssted for et større Antal Mennesker, at være skadelige for Sundheden paa Grund af Fugtighed, Urenlighed, Mangel paa Lys eller Luft eller Oversfyldning af Mennesker, kan Sundhedskommissionen forbyde Rummets Afbenyttelse, indtil Manglerne ere afhjulpne. Forøvrigt skulle Skolelokaler grundig vadskes med bestemte Mellemrum.

§ 8. Heste, Kjør, Faar, Evin, Gjeeder eller Samling af Fjærfæ maa ikke huses i Vaaningshus eller i noget Rum, som har Væg eller Tag fælles med dette.

§ 9. Sundhedskommissionen kan forbyde Salg af alle for Sundheden skadelige Næringsmidler, Brugsgjenstande eller Sager, der indeholde giftige Bestanddele, f. Ex. Vegetoi, Tapeter, Beflædningsstoffer, Vortebrikker m. m., samt i fornødent Fald paabyde sammes Tilintetgjørelse uden Erstatning. Stansning af Salg af saadanne formentlig sundhedsskadelige Varer kan foreløbig paabydes af Sundhedskommissionens Formand, der kan forlange sig de nødvendige Prøver udleveret.

§ 10. Affald, Fæseskarn, Urin, Ekstrementer, stinkende Skyllevand eller andre ildelugtende eller urene Stoffer maa ikke kastes udenfor Vaaningshusets Døre, paa Vej, Gaardsplads eller i Veigrøften, men bringes til Vandhusets Beholder, Gjødselbingen eller i Komposten.

§ 11. Brønde, hvorfra hentes Drillevand eller Madvand, maa ikke være saaledes beliggende, at der er Tilføj fra Privet eller andre Udhus; de skulle være omgivne af et fast stampet Jord- eller Lerlag, der overalt har Hældning fra Brønden; de skulle være overbyggede, og de skulle tommes fuldstændig en Gang om Aaret. I saadan Brønd maa ikke foregaa Badst, spilles Urenlighed eller i det hele foretages noget, hvorved Vandet kan forurennes. Det samme gjælder Bæk eller Elv, hvorfra Drillevand eller Madvand hentes, med mindre Forurenselsen foregaar nedenfor Opsidders eller nærliggende Naboers Hentested for Vand. Det samme gjælder med Hensyn til Banding af Kreaturer ved lignende Brønd, Bæk eller Elv, være sig Sommer eller Vinter.

§ 12. Døde Kroppe eller andet, som kan udbrede raadden Stank, maa ikke hentastes i Fjæren eller paa Vandjorden, men ned-sænktes i Soen eller nedgraves mindst 10 Meter fra Vaaningshus eller Brønd. Sild til Gjødning skal oplægges saa langt som muligt fra Bolig og fra Landevei og skal strax tildækkes med Jord eller lignende, hvilket ogsaa skal ske efter Omstifning om Vaaren.

§ 13. Tørring af Fiskehoveder og andet Fiskeaffald kan tillades paa Hognæs Møst- og Bodtage, naar der sørges for pas-

sende Underlag af Bord eller andet Træværk; dog maa saadanne 19 Decbr.
Fiskehoveder og Affald ikke anbringes paa Tage, der vender mod
offentlig Vej eller Plads, og heller ikke være saaledes anbragte, at
de Omboende generes af Stanken. Inden St. Hans maa alt
være fjernet.

§ 14. Gjødningsstoffer, ilde lugtende Affald fra Husene og
deslige Urenligheder maa ikke findes ophobede nærmere Baanings-
hus, offentlig Gade eller Vej end 10 Meter, og Ansamlinger af
saadant maa aldrig nogensteds være saaledes beliggende, at derfra
er umiddelbart Tilgængelighed til Gaardspladsen eller til Steder, hvorfra
Drikke- og Madvand hentes. Inden ovennævnte Afstand fra
Baaningshus skulle Huller, hvor stillestående Vand og Urenligheder
kunne ansamlles, udfyldes og Fugtigheden derfra bortledes.

§ 15. Personer, som lider af Tæring, maa ikke lægges i
Lægd. Børn maa ikke udsættes i Forpleining i tæringshyge Fami-
lier. Tæringshyges Efterladenskaber eller Beboelsesrum, der har
været benyttet af saadanne Syge, maa ikke afhændes eller tages i
Brug af andre, førend de er behørig rensede paa den Maade, som
Sundhedskommissionen forlanger. I Huse, hvor der hersker Tæ-
ring, skal det paasees, at det Ophostede ikke kastes udover Gulvet,
men opsamlles i Spyttekrus.

§ 16. Det tilpligtes Beboerne at holde rent omkring sine
Huse; ligesaa i nærmeste Naboskab, forsaavidt de der have forvoldt
Urenligheden. Kommunen tilpligtes at opføre paa passende Steder
paa Rognan mindst 2 Priveter til Afbenyttelse for Publikum; sam-
tidig paabydes Eierne dersteds forsvaret at gjensvige alle Smug,
hvor dette lader sig gjøre.

§ 17. Paa Rognan maa Vandhuse, Gjødselbægere, Stald,
Fjøs eller Griehuse ikke anbringes nærmere ved Gade, Vandpost,
Brønd eller Baaningshus og Tilberedningssted eller Opbevarings-
sted for Næringsmidler end 5 Meter og ikke under eller i Baa-
ningshus eller i Kjælder. De her nævnte Udhuse maa være saa-
ledes beliggende, at ikke Indsig derfra finder Sted til Baaningshus,
Opbevaringssted for Næringsmidler, Indtag for Vand eller til
Steder, hvorfra Mad- eller Drikkevand hentes. I Vandhusene
paa Rognan skal Gæfremmenter og Urin optages i vandtætte Behol-
dere, som med Lethed kunne tømmes. Dette Paabud skal være
gjennemført inden 6 Maanedes fra Vedtægternes Approbation.

§ 18. Vandhusenes Beholdere skal tømmes og renses to
Gange om Aaret, 1ste Gang inden Mai Maanedes Udgang, 2den
Gang inden November Maanedes Udgang og forøvrigt saa ofte, at
Beholderne ikke er aldeles fyldte, eller oftere, om Sundhedskom-
missionen finder det nødvendigt. Desinfektion med Paafyltning af
Kalk, Jord, Aske, Sagsflis, Sod o. s. v. skal udføres saa ofte, at
der udvikles mindst mulig Stank.

19 Decbr. § 19. Sundhedskommissionen kan paa Ansøgning tilstede Afviselser fra disse Bestemmelser, hvor den finder det paatrævet af Forholdene.

§ 20. Overtrædelser af disse Forskrifter skal anmeldes af nærmeste Medlem af Sundhedskommissionen eller dennes Tilhynsmænd til Kommissionens Ordfører.

19 Decbr.

Kongelig Resolution

af 19de December.

De af Snaasen Herredsstyrelse i Møde den 2den Juni 1898 vedtagne Skogvedtægter for Herredet approberes i Henhold til Lov om Værnskogens Bevarelse m. v. af 20de Juli 1893 § 8 som gjældende indtil videre, dog saaledes, at i § 3 udgaar Ordene: „og maa Udhugstkontrakter ikke gjøres gjældende for længere Tidsrum end 5 Aar.“

De approberede Vedtægter er efter dette saalydende:

§ 1. Skogeier maa ikke sælge til Udhugt, afvirke eller lade afvirke til Salg for Forædling eller industriel Produktion eller til Udførsel af Herredet og heller ikke forædle til Salg friske, voredygtige Gran- eller Furu træer af mindre Dimensioner end 20 Centimeter i Tvermaal 5 Meter fra høieste Rod eller 31 Centimeter 1,5 Meter fra høieste Rod. Til Salg for Forbrug inden Herredet maa ingen Skogeier afvirke eller lade afvirke over 100 Stykker aarlig af ovennævnte Slags Træer af mindre Dimensioner end foran nævnt og intet saadant Træ under 17 Centimeters Tvermaal 5 Meter fra høieste Rod.

§ 2. I Lovskogsbælterne ovenfor Værskogsgænsen skal hverken til Salg eller eget Brug (Sæterbrug) afvirkes friske, voredygtige Lovtræer af mindre Dimensioner end 10 Centimeters Tvermaal 1 Meter fra høieste Rod.

§ 3. Ved Salg af Skog til Udhugt iagttages Reglerne i § 1.

§ 4. Herredsstyrelsen inddeler Herredet i 4 eller flere Skogdistrikter og vælger for hvert af disse en Tilhynsmænd, som i Egenskab af kommunal Ombudsmand har at kontrollere Overholdelsen af Vedtægterne til Herredsstyrelsen, at indberette mulige Overtrædelser af disse og efter Ordre fra Herredsstyrelsen mod en Godtgørelse af Herredskassen af Kr. 2,50 pr. Dag foretage nærmere Undersøgelser, som anses fornødne. Tilhynsmændene, hvis Funktionstid skal være 3 Aar regnet fra 1ste Juli i det Aar de vælges, har hvert Aar inden 30te Juni til Herredsstyrelsen at indsende en almindelig Indberetning om sin Virksomhed.

§ 5. Af de Beløb, som i Henhold til Værnstogslovens § 9 19 Decbr. tilfalde Herredets Kasse, dannes et Fond, der forvaltes af Herredsstyrelsen, og af hvilket, saalangt det rækker, udredes Omkostningerne ved Kontrollen med Vedtægternes Overholdelse. Muligt Overflud anvendes til Fremme af Skogvæsenet inden Herredet.

§ 6. Nærværende Vedtægter gælder ikke:

- a) Skogmark, som opryhdes til Dyrkningsland, Hustomter, Sætre eller Veie;
- b) Skog som benyttes i offentligt, kommunalt, almennyttigt eller veldædigt Diemed;
- c) Undermaalskog som sælges til Benyttelse inden Herredet til Kornstør, Hæsjeved eller Gjørdefang;
- d) Udhugstrettigheder, stiftede før 1ste Januar 1898.

Kongelig Resolution

19 Decbr.

af 19de December.

I Henhold til § 89 ffr. § 92 samt § 84 i Lov om Byggningsvæsenet for Landets Byer udenfor Kristiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896 meddeles Stadfæstelse paa de af Moss Kommunestyre i Møde den 3die Juni 1898 vedtagne Tillægsbestemmelser til den ovennævnte Bygningslov forsaavidt nævnte By angaar, dog med Undtagelse af sidste Passus i § 4 og saaledes, at der til § 5 tilføies: „efterat Bygningskommissionen og Reguleringskommissionen samt, forsaavidt Sundhedsvæsenet vedkommer, Sundhedskommissionen derom har afgivet Erklæring“, samt at der i § 7 indskydes efter 12te December 1890: „og 19de Marts 1898“.

De approberede Bestemmelser er efter dette saalydende:

§ 1. Murtvang bestaar i følgende Gader: Kongens Gade, Tøssen, Dronningens Gade, Gudes Gade, Storgaden, Jøløgaden, Henr. Gerners Gade, Kirkegaden, Fleischers Gade fra og med Hospitalet til Sundet, Møllergaden, Wulfsbergs Gade med Undtagelse af dens østre Side, Vincent Buddes Gades nordvestre eller nedre Side, og paa dens sydøstre eller øvre Side No. 1 og 3 med Undtagelse af den ubebyggede Del af sidstnævnte Matr.-No., Holtheløffen, Chrysties Gade, samt i nye Gader indenfor det anførte Omraade.

I den Murtvangsstrøget paa Vestsiden af Jernbanelægemet skal det være tilladt at opføre Soboder af Træ eller udmuret Bindingsværk uden Fjæsteb, naar Soboderne støder umiddelbart til Havnen, Elven eller Brygge.

19 Decbr.

§ 2. I 2 Etages Bygninger af Træ eller udmuret Vindingsværk maa over 2den Etage (paa Loftet) ikke anbringes Ildsted.

§ 3. Til Tagtækning maa ikke anvendes frum Tagsten.

§ 4. Ved Benyttelse af Tomt, der ligger umiddelbart ved Havn, Elv eller Fjordbred, til Trælastoplag skal det iagttages, at der mellem Trælastoplag og Bygning med Ildsted, eller bebygget Nabogrund, bliver en Gade eller aabent Rum af mindst 12,5 Meters Bredde. Oplag af Trælast paa Tomt, som ikke støder til Havn, Elv eller Fjordbred, maa ikke indtage mere end 4000 Kv.-Meter sammenhængende Flade, og ikke stables høiere end 7 Meter; de skal til alle Sider være skilt fra andet Oplag, Bygning med Ildsted eller bebygget Nabogrund ved et aabent Rum af mindst 12,5 Meters Bredde.

§ 5. Dispensation fra disse Bestemmelser kunne meddeles af Kongen efter Andragender, der ere anbefalede af Kommunebestyrelsen, efterat Bygningskommissionen og Reguleringskommissionen samt, forsaavidt Sundhedsvæsenet vedkommer, Sundhedskommissionen derom har afgivet Erklæring.

§ 6. For Tilsyn med Bygningsarbejders Udførelse og Meddelelse af den fornødne Attest om samme erlægges ved Anmeldelsen for Bygningskommissionen Kr. 1,00, og desuden for Tilsyn med nye Bygningers Udførelse, hvor den bebyggede Grundflades Kvadratindehold ikke overstiger

20 m.² for 1 Etages Høide Kr. 2,00

Er den bebyggede

Grundflade

over 20 indtil 50	=	=	do.	do.	erlægges	=	4,00
= 50 = 100	=	=	do.	do.	—	=	6,00
= 100 = 150	=	=	do.	do.	—	=	10,00
= 150 = 200	=	=	do.	do.	—	=	15,00
= 200 = 300	=	=	do.	do.	—	=	20,00
= 300 = 400	=	=	do.	do.	—	=	25,00
= 400 = 500	=	=	do.	do.	—	=	30,00
= 500 = 600	=	=	do.	do.	—	=	40,00
= 600 = 700	=	=	do.	do.	—	=	50,00
= 700	=	=	do.	do.	—	=	60,00

For hver følgende Etage erlægges Halvparten af, hvad der for 1 Etage er bestemt.

Beboelseskjældere og Kvistværker regnes for Etager.

Ved Paabygninger og Underbygninger beregnes kun for den eller de Etager, der tilføjes, og er det kun en Del af en Etage, lægges alene denne Dels Fladeindehold til Grund for Beregningen.

For Tilsyn og Attest for en Skorsten eller Lodpipe betales til Brandinspektøren Kr. 2,00 for hver Etage, og til Fejer-Inspektøren efter gjældende Reglement; er flere Riber delvis truffne sammen, betales for hver især. For Tilsyn med Udførelse af Væger-

ovne og Kjøller, Anbringelse af Dampkedler eller lignende 19 Decbr.
retninger, være sig i gammel eller ny Bygning, betales Kr. 10,00.
Denneævnte Betaling beregnes af Bygningskommissionen, og skal
paategnes dennes om Arbeidet udstedte Attest.

§ 7. Foranstaaende Bestemmelser træde istedetfor ældre Til-
lægsbestemmelser for Mosø, approberede ved fgl. Resolutioner af
15de September 1881, 9de November 1889, 12te December 1890
og 19de Marts 1898, hvilke samtidig træde ud af Kraft.

§ 8. De ifølge Lov af 27de Juli 1896 Kap. IV gjæl-
dende Regler for Strafsansvar m. v. finde Anvendelse ogsaa for
nærværende Tillægsbestemmelser §§ 1—4 inkl.

Svieste Resolution

22 Decbr.

af 22de December.

Efterstaaende Udkast approberes i Genhold til § 1 i Lov af
26de August 1854, indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lov-
givningen om Brandvæsenet, samt § 24 i Lov af 3die Mai 1871
angaaende Behandling af ildsfarlige Gjenstande som Reglement
for Brandvæsenets Ordning i Vestre Afers Bygnings-
kommune, Afershus Amt:

A. Om Brandredskaber.

§ 1. Enhver Huseier skal til enhver ham tilhørende Eien-
dom for egen Regning anskaffe efternævnte Antal Brandspand af
Seilbug, hvilke kun maa benyttes i Tilfælde af Ildbrand:

Naar Bygningens samlede Tagværldi ikke overstiger:

Kr. 1000,00	1 Brandspand,
= 2000,00	2 —
= 4000,00	3 —
= 7000,00	4 —
= 14000,00	5 —

og fremdeles 1 Brandspand for hvert fulde overskydende Kr.
10,000,00.

Endvidere skal til ethvert Brandnummer anskaffes:

- 1 Haandlygte,
- 1 Brandhage, afpasset efter Huset's Svide, samt
- 1 Stige af saadan Længde, at man med Lethed kan bestige
Huset's Tag.

Bestaar et Brandnummer af flere Huse, bestemmer Brand-
kommissionen, hvor mange og hvor store Brandhager og
Stiger i Tilfælde blive at anskaffe.

Alle disse Brandredskaber, der maa være mærkede med Cie-
Norff Lovtidende 1898. 1ste Afdeling No. 51. 3

22 Decbr

rens Ravn, skulle anbringes paa let tilgængelige Steder, og stedse have tilstede. De maa være anskaffede inden 6 Maanedes efter dette Reglements Rundgjørelse, eller for nye Bygningers Vedkommende førend disse tages i Brug, samt i det Tilfælde, da Brandkommissionen har at afgive Bestemmelse, inden 1 — en — Maaned, efterat denne er meddelt. I manglende Fald kan Brandkommissionen besørge det fornødne for vedkommende Huseiers Regning.

- d) Assuranceproiter maa findes ved enhver større Arbejderbolig eller anden større Bygning og skulle være placerede paa let tilgængelige Steder. Forsaavidt som de ere placerede paa frostfrit Sted, skulle Sproiterne altid være fyldte med Vand. Kommissionen bestemmer, for hvilke Huse denne Regel skal finde Anvendelse samt Sproiternes Antal; for nye Bygningers Vedkommende i Tilfælde inden disse tages i Brug.

§ 2. De inden Bygningskommunen forefindendes Sproiter af ethvert Slags blive stedse at holde i brugbar Stand. Trykt Fortegnelse over, hvor saadanne Sproiter findes, bliver ved Brandkommissionens Foranstaltning at uddele til Eierne af hvert Brandnummer.

B. Om Tjenesten ved Brandvæsenet.

§ 3. Enhver af Bygningskommunens mandlige og arbejdsdygtige Indvaanere mellem 18 og 60 Aar er forpligtet til at gøre Tjeneste ved Brandvæsenet, samt at deltage i de Øvelser og Monstringer, som af Branddirektøren bestemmes. Fortegnelse over det saaledes tjenesteflightige Mandskab — hvilken opbevares hos Branddirektøren — optages hvert Aar i Oktober Maaned af Kredsformændene, hver i sin Kreds.

Naar Brand mærkes, Brandraab sker, eller naar overhovedet en ved Brandvæsenet tjenesteflightig bliver underrettet om Ildsvaades Udbrud, er han forpligtet til strax at fremmøde paa Brandstedet — eller hvor den givne Instrux paalægger dem at møde — samt at tjenstgjøre paa den Maade og saa længe, som den tilstedeværende Brandfunktionær maatte bestemme.

Den, hos hvem Ildsvaade opstaar, saavel som Enhver, der bliver vidende om samme, er forpligtet til ved alle de Midler, der staa til Raadighed, at gøre Brandallarm.

§ 4. Enhver Huseier er i Ildbrandstilfælde forpligtet til paa Forlangende af Branddirektøren eller vedkommende Brandfunktionær at udlåne og, om han dertil har Anledning, at lade frembringe til Brandstedet Brandspand. Den samme Forpligtelse paahviler enhver Indvaaner af Kredsen, der har Hest, Vandskar, Seil og lignende.

§ 5. Forsaavidt som noget af det frembragte liden Skade,

har Cieren Ret til at kræve Erstatning af Bygningskommunens 22 Decbr Kasse.

C. Om Brandkommissionen.

§ 6. Brandkommissionen har Overopsyn med, at enhver Vedkommende opfylder sin Pligt, i hvilken Henseende den inddeler Bygningskommunen i Kredse, og opnævner for hver Kreds en Formand, samt bestemmer, hvad der til Brandvæsenets Tarv skal foretages, og udfører i Fællesskab, hvad der ikke særskilt er paa-
lagt dens enkelte Medlemmer.

§ 7. Det paaaligger Formanden:

- a. At indføre i Forhandlingsprotokollen, hvad der forhandles og bestemmes i Møderne.
- b. I Løbet af September Maaned hvert Aar at sammenkalde Møde i Brandkommissionen for at udarbejde Budgetforslag for kommende Aar angaaende Anskaffelsen af Brandredskaber og de øvrige Udgifter vedkommende Brandvæsenet, oversende dette til Bygningsrepræsentanterne, samt forøvrigt at sammenkalde Kommissionen, naar det fornødiges.
- c. Besørge den fornødne Korrespondance.
- d. Anmelde Overtrædelser af gjældende Bestemmelser om Brandvæsenet til Baatalemyndigheden, efterat have indhentet fornødne Oplysninger.

§ 8. Det paaaligger Branddirektøren:

- a. At have Opsyn med de Brandredskaber, der maatte blive anskaffede for Brandvæsenets Regning, og besørge dem vedligeholdte, saa at de til enhver Tid ere i fuldt brugbar Stand og let tilgængelige.
- b. Mindst 2 Gange om Aaret at sammenkalde Mandskabet til Øvelse; at føre Fortegnelse over Brandvæsenets Redskaber.
- c. Oversende indkomne Anmeldelser til Formanden, forsaavidt som han ikke selv har Afgang til, eller hindres fra at afhjælpe det Paaklagede.

D. Om Feiervæsenet.

§ 9. Skorstene, Piber og Døne med Rør skulle feies mindst 4 Gange i Vintermaanederne (1ste Oktober til 15de April), eller med ca. 6 Ugers Mellemrum, og 2 Gange i den øvrige Del af Aaret med 10 Ugers Mellemrum. Brandkommissionen kan ogsaa paabyde hyppigere Feining end ovenfor anført, hvis den finder det fornødent, som f. Eks. ved Bagerier og Fabrikker.

Brandkommissionen antager en Feierinspektør, hvem det da skal paaaligge, mod Godtgjørelse efter en af Kommissionen sat Takt, at udføre Ildsteders og Pibers Feining i den paaubne Udstrækning og oftere, om det af Rogen forlanges. Den af Brandkommissionen antagne Feierinspektør er Huseierne forpligtede til at be-

22 Decbr. nytte ved Udførelsen af den paabudne Feining. Feierinspektøren deltager i de i § 10 paabudne Brandvisitationer, og pligter derhos at anmeldte Mangler, som han under Feiningen maatte forefinde, saavel paa Stedet som til den for Kredsen opnævnte Formand, samt at føre Journal, der forevises Branddirektøren, over de foretagne Feininger. Mangler, som Feierinspektøren anmelder for Kredsformanden, har denne at paase rettede inden en af ham selv bestemt Tidsfrist; hvis de ikke til den Tid er rettede, meldes Forholdet til Brandkommissionen til Behandling.

E. Om Brandvisitationer.

§ 10. Branddirektøren eller i hans Forsald en anden af Brandkommissionens Medlemmer i Forening med Feierinspektøren og Formanden inden hver Kreds visiterer alle Ildsteder og Skorstenspiber en Gang aarlig inden Udgangen af Oktober Maaned, hvorunder eftersees, at alt er i Overensstemmelse med de derom gjældende Bestemmelser — ffr. Lov om Bygningsvæsenet for Landets Byer udenfor Christiania, Bergen og Trondhjem af 27de Juli 1896.

Med Hensyn til Brandredningsapparater (Redningstouge etc.) henvises til Lov af 8de Juni 1895.

Forsaavidt Branddirektøren eller Brandkommissionens Medlemmer skulde være hindret fra personlig at bestyre de aarlige Brandvisitationer, eller saadant af andre Grunde skulde anses hensigtsmæssigt, kan Brandkommissionen antage en kyndig og skønsm Mand, — hvis Godtgørelse i Tilfælde bestemmes af Bygningsrepræsentanterne —, til at bestyre de nævnte Forretninger.

§ 11. Joreskundne Mangler antegnes i en dertil indrettet Visitationsprotokol, hvoraf Afskrift for hver Huseiers Vedkommende snarest muligt tilstilles denne med Angivelse af en Tidsfrist, inden hvilken Manglen maa være berigtiget. Berigtiges ikke Manglen til rette Tid, kan Brandkommissionen besørge saadant udført paa vedkommende Huseiers Regning.

F. Om Opbevaring af ildsfarlige Gjenstande og Omgang med Ild og Lys.

§ 12. Større Beholdninger af Krudt, Fyrstikker, Petroleum og andre letfængelige Stoffer maa kun opbevares i Pakhuse, hvor der ikke er Ildsteder, eller i særskilte Rum i Vaaningshuse, som ikke behøves eller opvarmes.

Mindre Beholdninger af Krudt maa opbevares i Blikbøger med Laag, og Salg eller Behandling deraf maa ikke foregaa ved Benyttelse af kunstigt Lys i samme Rum; elektrisk Belysning berfra undtaget.

§ 13. Hø, Halm og andre letfængelige Varer maa ikke opbevares i Rum, hvori der er anbragt Ildsted.

22 Decbr.

§ 14. Ingen maa benytte bart Vys eller Lampe uden tætsluttende Glas i Stald, Fjøs, Lade, paa Loft, i Værksteder eller paa andre Steder, hvor brændbare Materialier opbevares eller forarbejdes. Paa nævnte Steder maa Tobaksrøgning ikke finde Sted.

§ 15. Aske og andet Affald fra Ildsteder maa ikke hensesæt i Trækar eller henkastes paa noget Sted uden i Forveien at være tilstrækkeligt gennemvædet.

Forøvrigt henvises til Bestemmelserne i Lov af 3die Mai 1871 med Tillægslove af 29de Mai 1879, 28de Mai 1881 og 14de Juni 1890 om Behandling af ildsfarlige Gjenstande, hvilke Love skulle være gjældende for Bygningskommunen.

G. Almindelige Bestemmelser.

§ 16. Alle Udgifter, Brandvæsenet vedkommende, bestrides af Bygningskommunens Kasse, og udbetales af denne efter Anvisning af Brandkommissionens Formand.

Svieste Resolution

22 Decbr.

af 22de December.

§ Henhold til Lov om Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet af 26de August 1854 § 4 meddeles Approbation paa efterstaaende af Sarpshørg Kommuneftyre i Møde den 24de November 1898 vedtagne Reglement og Taxt for Feiervæsenet i nævnte By, saaledes at det ved Kongelig Resolution af 9de December 1878 approberede Reglement og Taxt for Feining af Skorstene m. m. i Sarpshørg ophæves:

§ 1. Feiermesteren er pligtig til paa egen Bekostning og under det Ansvar, som Brand- og Bygningslovgivningen bestemmer, at besørge udført al Feining mod derfor at nyde den Betaling, som findes anført i nedenstaaende Taxt. Han er eneberettiget til at feie Piber og Anbringere, hvorimod Huseierne selv kan lade Feiningen af Dvne og Romsfurer besørge. Paa Forlangende af Huseierne er dog Feiermesteren forpligtet til at udføre Feiningen. Piber og Anbringere skal i den Tid, Ildsteder, som har Røgledning til eller gennem samme, benyttes, feies hver 6te Uge eller oftere, dersom Brandinspektøren forlanger det.

§ 2. Feiermesteren har nøie at efterkomme de for hans Bestilling gjældende eller herefter udkommende Anordninger samt de af hans Foresatte givne Befalinger. I Særdeleshed paaligger det Feiermesteren:

- 22 Decbr. a) at holde og med Orden og Nøiagtighed føre en af Politimesteren autoriseret Protokol over Byens Gaarde og disses Ildsteder, indrettet overensstemmende med det Schema, som af Politimesteren foreskrives. Heri indføres, naar Feining foregaar og den derfor oppebaarne Betaling. Denne Protokol forevises for Brandinspektøren, naar han forlanger det, dog skal Eftersyn mindst foregaa hvert Kvartal. Om ethvert Eftersyn har Brandinspektøren at indføre Attest i Protokollen.
- b) til Feiningens Udførelse at forskaffe sig og bestandig holde fornødne, ordentlige og dueelige Medarbejdere samt de til Feierhaandværket henhørende Redskaber. Det paalægges ham specielt at lade Raskelovnsfeiningen udføre ved Folk, der ikke samtidig udføre Skorstensfeiningen, og dertil at holde saadanne Redskaber og Opfangningsapparater for Soden, at Feiningen sker uden at tilsmudske Værelserne.
- c) naar ikke Sygdom eller offentlige Forretninger, saasom Deltagelse i Brandvisitationen, hindrer ham, har han personlig at følge sine Folk, naar Feining eller Pibetilsyn skal foregaa for at paase, at de udvise sømmeligt Forhold i Indvaarnernes Huse, som at Arbejdet udføres forsvarligen, og at Soden vel uddrages af Piben og, i Tilfælde den maatte være varm, slukkes og affjøles med Vand. Han skal derhos advare Huseboerne om, at Soden uden Ophold bør udbringes af Bygningen og sættes paa Sted, hvor den ikke kan medføre Ildsfare. Naar Feiermesteren er forhindret fra at ledsage sine Folk, har han derom at underrette Brandinspektøren. Varer Forfaldet i længere Tid, kan Brandinspektøren bemyndige en anden dertil dueelig Mand til paa Feiermesterens Vegne og Beføstning at ledsage Folkene.
- d) han har Dagen forud at underrette Huseierne om, at Feining skal foregaa. Skulde der være særegne Omstændigheder tilfælde, der bevirker, at Feiningen ikke kan foregaa, kan den udsættes en kort Tid efter nærmere Overenskomst med Huseierne eller Veierne. Findes nogen uwillig til at lade feie eller lægger nogen Hindring iveien for Feiermesteren, har han derom at gjøre skriftlig Indberetning til Brandinspektøren. Forsømmer han dette, da staar han selv til Ansvar.
- e) Feiermesteren har at paase, om der findes Feil ved Piber og Ildsteder, Raskelovne, Romsfurer og disses Rør. Han har derhos at give Agt paa, om letfængende Materialier er hængende eller ophængte i Nærheden af Ildstederne eller Rør, hvor det let kunde antændes. Alle saadanne Feil eller Mangler har han skriftlig at anmeldte for Brandinspektøren.
- f. at indstærpe sine Medhjælpere og at paase, at de ikke under

nogensomhelst Form forlange eller modtage Drifkepenge af Hus- 22 Decbr.
eierne eller Leieboerne.

- g) at besørge Feierdøre og andre Dele af Ildstederne, som under
Feiningen aabnes, forsvarligen tillukkede og tilskluede uden
særskilt Godtgjørelse.

§ 3. Betalingen for Feiningens Udførelse er følgende:

For Feining af Skorstens- eller Lodpipe, der gaar gennem

		1 Etage	Kr.	0,20
"	—	2 "	"	0,40
"	—	3 "	"	0,60
"	Feining af Andringer		"	0,14
"	— = Rømsfjær		"	0,07
"	— = Røffelovn		"	0,07
"	— = Rør over 2 m. til 2½ m.		"	0,05
"	— = " " 2½ m. til 3 m.		"	0,10
"	— = indmurede Bryggepander		"	0,05

Piben regnes at have saa mange Etager, som Bygningen har
Etager, hvori der er Ildsteder.

§ 4. Feiermesterens nærmeste Foresatte er Brandinspek-
tøren. Uden Politimesterens Tilladelse maa han ikke forlade Byen.

§ 5. Under opstaaende Ildsvaade har Feiermesteren uden
Ophold at møde paa Brandstedet og melde sig for Brandinspek-
tøren.

§ 6. Feiermesteren har at følge ved Brandvisitationer, for
at gaa tilhaande med Oplysninger, dog uden at have Stemme.

§ 7. Feiermesteren er forpligtet til ogsaa udenfor de regle-
menterede Tider efter Budsendelse at indfinde sig til Feining og
udføre denne for samme Betaling, som for den øvrige Feining er
bestemt.

§ 8. Feiermesteren har ved Udgangen af hvert Aar at
indsende til Magistraten Opgave over sine Indtægter i det for-
løbne Aar.

§ 9. Feiermesteren er forpligtet til, mod saadan Godtgjø-
relse, som bestemmes af Magistrat og Formandskab, at udføre Fei-
ning i de Kommunen tilhørende Bygninger.

§ 10. Feiermesteren kan afskediges af Politimesteren efter
3 Maanedes Opsigelse og uden foregaaende Opsigelse af Magistrat
og Formandskab, saasnart man ikke længere er tilfreds med hans
Forhold. Derimod kan han ikke frivillig forlade Bestillingen uden
efter 3 Maanedes foregaaende Opsigelse.

§ 11. Feiermesteren er forpligtet til at finde sig i de For-
andringer i og Tillæg til nærværende Reglement og Taxt, som det
maatte befindes hensigtsmæssigt at bestemme.